

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(90) 415 def. - SYN 305
Brussel, 26 oktober 1990

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

betreffende toezicht en controle op de
overbrenging van afvalstoffen zowel binnen als naar
en uit de Gemeenschap

(door de Commissie Ingediend)

TOELICHTING

1. Inleiding en overzicht

Met Richtlijn 84/631/EEG van de Raad van 6 december 1984⁽¹⁾ betreffende toezicht en controle in de Gemeenschap op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen had de Raad de Gemeenschap voorzien van een regelgeving die het mogelijk maakte het grensoverschrijdende verkeer van deze afvalstoffen te volgen, over informatie inzake de aard en de kenmerken daarvan te beschikken en de betrokken landen in te lichten over geplande overbrengingen om hun de gelegenheid te geven daartegen bezwaar te maken. De richtlijn werd gewijzigd bij Richtlijn 86/279 van de Raad van 12 juni 1986⁽²⁾ om er aanvullende bepalingen in op te nemen ten einde een betere controle uit te kunnen oefenen op de uitvoer van afvalstoffen uit de Gemeenschap. De uiterste datum voor de transpositie van de richtlijn in de nationale wetgeving van de Lid-Staten was 1 oktober 1985; de wijziging had op 1 januari 1987 van kracht moeten worden.

Deze transpositie heeft aanzienlijke vertraging ondervonden en is in twee Lid-Staten nog steeds niet uitgevoerd.

Gezien de omstandigheden dient de richtlijn nu al volledig te worden omgewerkt :

- i) de ondertekening door de Gemeenschap van het Verdrag van Bazel van 22 maart 1989 inzake de controle op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering daarvan enerzijds en van de Overeenkomst van Lomé IV van 15 december 1989 anderzijds maken namelijk een aanpassing van de richtlijn noodzakelijk ten einde deze in overeenstemming te brengen met de door de Gemeenschap aangegane verbintenissen;
- ii) de totstandkoming van de grote interne markt op 1 januari 1993 houdt in dat het toezicht en de controle op het verkeer van afvalstoffen op een andere wijze plaatsvindt dan bij het overschrijden van interne grenzen die immers ophouden te bestaan;
- iii) de ervaring heeft uitgewezen dat aan de tenuitvoerlegging van de richtlijn bepaalde moeilijkheden zijn verbonden met name betreffende het toepassingsgebied daarvan en de behandeling van non-ferrometalen en dat bovendien bepaalde verbeteringen in verband met de procedures wenselijk waren.

Deze herziening van de richtlijn kan vanzelfsprekend alleen plaatsvinden in het kader van de door de Commissie⁽³⁾ voorgestelde communautaire strategie voor het afvalbeheer die de Raad in zijn resolutie van 7 mei 1990⁽⁴⁾ inzake het afvalbeleid heeft goedgekeurd. Deze strategie is erop gericht zowel de produktie als de overbrenging van afvalstoffen te beperken, voor zover dat uit milieu-oogpunt wenselijk is.

(1) PB L 326 van 13.12.1984, blz. 31

(2) PB L 181 van 4.7.1986, blz. 13

(3) Doc. SEC(89)934 def. van 14 september 1989

(4) PB L 122 van 18.5.1990, blz. 2

Het is tevens duidelijk dat de uitwerking van een nieuwe regelgeving deze keer in een verordening zou moeten resulteren. Alleen in deze vorm kan een gelijktijdige en eensluidende toepassing in alle Lid-Staten worden gegarandeerd : uit de ervaring met de richtlijn blijkt dat het niet gelijktijdig in werking treden op een wijze die dan nog van Lid-Staat tot Lid Staat verschilt, tot een wanordelijke en oncontroleerbare toestand leidt.

Er moet op worden gewezen dat het voorstel voor een verordening nauw aansluit bij andere communautaire besluiten zoals Richtlijn 75/442/EEG van de Raad⁽⁵⁾ betreffende afvalstoffen en Richtlijn 78/319/EEG van de Raad⁽⁶⁾ betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen waarvoor thans bij de Raad wijzigingsvoorstellen in behandeling zijn⁽⁷⁾. Het voorstel voor een verordening geeft de stand van de discussies bij de Raad eind april 1990 weer.

2. Toepassingsgebied

Een eerste fundamentele wijziging ten opzichte van de richtlijn betreft het toepassingsgebied. Met het voorstel voor een verordening worden in beginsel alle afvalstoffen beoogd. Er is evenwel voorzien in uitzonderingen voor bepaalde categorieën niet-verontreinigde afvalstoffen die voor nuttige toepassingen zijn bestemd en die gezien het onschadelijke karakter ervan niet aan andere vormen van toezicht en controle behoeven te worden onderworpen dan die welke door Richtlijn 75/442/EEG van de Raad zijn opgelegd. Anders zouden de bevoegde autoriteiten die met het toezicht en de controle zijn belast, met kennisgevingen worden overstelpt op gevaar af minder in staat te zijn overbrengingen van afvalstoffen waaraan reële risico's zijn verbonden te controleren. Deze uitzonderingen zullen bovendien bevorderlijk zijn voor de ontwikkeling van nuttige toepassingen; onnodige beperkingen zouden immers de vervanging van ruwe grondstoffen door gelijkwaardige secundaire grondstoffen minder aantrekkelijk maken. Een andere uitzondering is het inzamelen van afval bij de huishoudens. Huisvuil valt bijgevolg pas onder deze verordening nadat het is ingezameld en gestort. Stoffen die niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad vallen, vallen ook niet onder het voorstel voor een verordening. De Overeenkomst van Lomé IV verbiedt tevens de uitvoer van radioactieve afvalstoffen naar ACS-landen. Met betrekking tot dit verbod is overigens op 17 juli 1990 bij de Raad een voorstel van de Commissie ingediend (COM(90)328 def.).

De reden waarom het toepassingsgebied is uitgebreid, is gebaseerd op de ervaring die bij de toepassing van de richtlijn is opgedaan. De scheidslijn tussen "gevaarlijke" afvalstoffen en andere afvalstoffen is namelijk niet zeer duidelijk, hetgeen een bron van inspiratie voor illegale handelingen kan vormen. Bepaalde Lid-Staten hebben hun lijst van afvalstoffen die aan kennisgeving moeten worden onderworpen reeds aanzienlijk uitgebreid, terwijl andere gereed zijn om dat te doen.

Bovendien veroorzaken "ongevaarlijke" afvalstoffen vaak dezelfde problemen als "gevaarlijke" afvalstoffen. Voor ongevaarlijke afvalstoffen worden de grenzen tussen Lid-Staten soms zelfs sneller gesloten dan voor gevaarlijke afvalstoffen. De Commissie heeft bijgevolg besloten dat uitbreiding van het toepassingsgebied zowel om reden van milieubescherming als met het oog op de voltooiing van de interne markt een noodzaak is.

(5) PB L 194 van 25.7.1975, blz. 47

(6) PB L 84 van 31.3.1978, blz. 43

(7) PB C 295 van 19.11.1988, blz. 3 en 8. Gewijzigde voorstellen zijn gepubliceerd in PB C 326 van 30.12.1989, blz. 6 en C 42 van 22.2.1990, blz. 19

3. Verkeer van afvalstoffen binnen de Gemeenschap en overbrengingen waarbij derde landen zijn betrokken

Het verkeer van afvalstoffen binnen de Gemeenschap moet anders worden aangepakt dan de uitvoer uit de Gemeenschap, de invoer in de Gemeenschap en de doorvoer via de Gemeenschap.

Voor die verschillende behandelingen dient evenwel een gezamenlijke regelgeving te worden uitgewerkt, aangezien het om beide zijden van dezelfde medaille gaat. Enerzijds dient de communautaire regelgeving dringend te worden aangepast in verband met de verbintenissen die de Gemeenschap heeft aangegaan in het kader van het Verdrag van Bazel en de Overeenkomst van Lomé IV (artikel 39). Anderzijds vereist de opheffing van de binnengrenzen met het oog op de totstandkoming van de grote interne markt bepaalde wijzigingen in het huidige systeem overeenkomstig de beleidslijnen die in de communautaire strategie voor het afvalbeheer zijn beschreven.

Het Verdrag van Bazel kan namelijk alleen de Gemeenschap in haar geheel aangaan voor zover het bepalingen betreft inzake het verbod en de kennisgeving van invoer en uitvoer en de vergunning daarvoor; het zijn gebruikelijke instrumenten van het gemeenschappelijke handelsbeleid dat onder de exclusieve externe bevoegdheid van de Gemeenschap valt. Hetzelfde geldt voor artikel 39 van de Overeenkomst van Lomé IV.

Het bovenstaande betekent geenszins dat beperkingen van het afvalverkeer binnen de Gemeenschap niet kunnen worden toegestaan, maar deze beperkingen moeten op objectieve criteria worden gebaseerd, zonder rekening te houden met landsgrenzen. In dit verband luidt de aanbeveling van de strategie dat de afstand en het ecologische en rationele beheer als criteria kunnen gelden tot rechtvaardiging van het ingrijpen van de bevoegde autoriteiten wanneer het om afvalverwijdering gaat; indien het om nuttige toepassingen gaat daarentegen kan alleen het ecologisch rationele beheer, ongeacht of het de wijze waarop de nuttige toepassing plaatsvindt dan wel de risico's in verband met de overblijvende residuen betreft, als criterium voor het ingrijpen van de bevoegde autoriteiten gelden. Dit leidt tot de conclusie dat wat de overbrengingen voor nuttige toepassingen betreft, een eventuele maatregel van de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming (er is sprake van stilzwijgende toestemming) kan volstaan. In die gevallen staat de Commissie er evenwel op dat ook kennisgeving wordt gedaan aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten die dan de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming kunnen waarschuwen ingeval zij een inbreuk op de procedure vermoeden. Dit stelsel is dus veel soepeler dan dat voor te verwijderen afvalstoffen waarbij wordt aangedrongen op een schriftelijke vergunning en een eventueel optreden van de autoriteit op de plaats van verzending, maar wel strenger dan artikel 17 van de richtlijn (voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen van non-ferrrometalen) dat in de praktijk aanleiding heeft gegeven tot inbreuken op de procedure.

De Commissie heeft er overigens de voorkeur aan gegeven kennisgeving verplicht te stellen voor alle overbrengingen tussen bevoegde autoriteiten, ook in gevallen waarbij slechts één Lid-Staat is betrokken. De reden voor deze keuze is vrij eenvoudig. De planning van de infrastructuur voor afvalverwijdering en de afgifte van vergunningen voor verwijdering of nuttige toepassing - verplichtingen die (o.a.) zijn opgelegd bij de richtlijnen 75/442/EEG en 78/319/EEG - werden in verschillende Lid-Staten naar regionale autoriteiten gedecentraliseerd. De regel zou dan ook moeten zijn dat de zone waarop het plan betrekking heeft over voldoende voorzieningen beschikt om de in de regio zelf geproduceerde afvalstoffen te verwijderen, met andere woorden zelfvoorziening op regionaal niveau. Voor grenssituaties, voor bijzondere afvalstromen die een interregionale verwijdering noodzakelijk maken en voor regio's die bijzondere problemen ondervinden gezien hun geologische, geohydrologische of demografische kenmerken, zal het evenwel vaak wenselijk zijn dat interregionale overbrengingen plaatsvinden. Deze overbrengingen maken een bijzondere controle noodzakelijk omdat autoriteiten van verschillende ressorten moeten samenwerken; de noodzaak blijft dezelfde of het nu om overbrengingen tussen verschillende ressorten van één Lid-Staat gaat dan wel om overbrengingen waarbij verschillende Lid-Staten zijn betrokken. In het systeem dat in het voorstel voor een verordening is vastgesteld wordt eigenlijk uitgegaan van het beginsel dat iedere overbrenging van het ressort van een bevoegde autoriteit naar een ander ressort in de Gemeenschap zal worden beoordeeld volgens dezelfde criteria (ecologisch rationeel beheer en, bij verwijdering, nabijheid). Met dit systeem kan bovendien de voorziening van nieuwe verwijderingsinstallaties met hoog beschermingsniveau worden gegarandeerd. Tenslotte kan met dit systeem beter dan met welk ander stelsel ook de uitvoer van afval naar derde landen en zelfs ontwikkelingslanden worden voorkomen door een hele reeks alternatieven te bieden wanneer zich moeilijkheden voordoen in verband met de verwijdering dichtbij de plaats van de produktie.

Wat overbrengingen waarbij derde landen zijn betrokken betreft is het duidelijk dat op grond van artikel 11 van het Verdrag van Bazel soepelere procedures kunnen worden bedacht; in samenhang met de exclusieve bevoegdheid van de Gemeenschap in dit opzicht kunnen dergelijke procedures echter alleen maar op het niveau van de Gemeenschap zelf worden vastgesteld. Mede op grond hiervan zal het aanwenden van dergelijke procedures tot het strikt noodzakelijke kunnen worden beperkt.

Het voorstel voorziet tevens in de aanwijzing van de ter zake officieel erkende douanekantoren van uitgang en binnenkomst in de Gemeenschap.

4. Bijzondere bepalingen

De gemeenschappelijke bepalingen omvatten twee artikelen die aan het Verdrag van Bazel zijn ontleend en waarvan één betrekking heeft op het terugnemen van afvalstoffen, in het beginsel door de producent, wanneer de overbrenging niet volgens de clausules van het contract kan worden uitgevoerd en het andere op illegale handel waarvoor naargelang van het geval de kennisgever of de ontvanger aansprakelijk is. Het leek opportuun de inhoud van deze artikelen tot overbrengingen binnen de Gemeenschap uit te breiden. Het leek bovendien nuttig iedere overbrenging van afvalstoffen voor verwijdering te onderwerpen aan het stellen van een waarborg volgens de procedure van Verordening 2823/87/EEG van de Commissie van 18 september 1987 betreffende de documenten die dienen te worden gebruikt met het oog op de toepassing van de communautaire maatregelen die de controle op het gebruik en/of de bestemming van de goederen met zich brengen.

5. Juridische grondslag

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat een tweeledige juridische grondslag onvermijdelijk is. Het stelsel voor overbrengingen binnen de Gemeenschap past in het kader van de voltooiing van de interne markt, de opheffing van de binnengrenzen en de onderlinge aanpassing van de concurrentievoorwaarden en is derhalve gebaseerd op artikel 100a van het EEG-Verdrag.

Het stelsel met betrekking tot derde landen daarentegen valt onder het gemeenschappelijk handelsbeleid en daarvoor moet worden verwezen naar artikel 113 van hetzelfde Verdrag.

6. Artikelen

Artikel 1

In dit artikel wordt het doel van de verordening omschreven.

Artikel 2

Het eerste lid van dit artikel omvat een reeks definities waarvan bepaalde belangrijk zijn, te weten :

- a), h), en j), deze definities zijn overgenomen uit het voorstel voor een wijziging van Richtlijn 75/442/EEG volgens de huidige stand van de besprekingen binnen de Raad.
- f) de definitie van de kennisgever waarbij ervoor gezorgd is dat de kennisgevingsverplichting ononderbroken geldt. Behalve in onvermijdelijke gevallen is het de oorspronkelijke producent die de kennisgeving moet doen, maar om kleine en middelgrote ondernemingen niet onnodig te belasten is voorzien in de mogelijkheid dit namens hen door een daartoe erkende tussenpersoon te laten doen.
- d) en l) de definities van de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming en het land van bestemming; deze zijn tevens de bevoegde autoriteit op de plaats en het land waar de afvalstoffen in een schip worden geladen om in zee te worden verwijderd.

In lid 2 zijn de afvalstoffen vermeld die niet onder het voorstel voor een verordening vallen, met name niet-verontreinigde afvalstoffen die voor nuttige toepassing zijn bestemd (alineea d).

Artikelen 3, 4 en 6

Deze artikelen bevatten nadere bijzonderheden betreffende de wijze waarop de kennisgever de kennisgeving met het oog op verwijdering moet doen en de wijze waarop de verschillende bevoegde autoriteiten op deze kennisgeving kunnen of moeten reageren. Deze artikelen die weliswaar op de richtlijn zijn gebaseerd, bevatten echter meer bijzonderheden en meer beperkingen met name door de uitdrukkelijke invoering van een vergunningstelsel en door het opnemen van het nabijheidsbeginsel zoals aanbevolen in de communautaire strategie voor het afvalbeheer. De procedure kan als volgt schematisch worden weergegeven :

Kennisgever

Overeenkomst met ontvanger (art. 3, lid 4)

Kennisgeving (art. 3, lid 1)

bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming b.a. verzending b.a. doorvoer

bezwaren	20 dagen	20 dagen	20 dagen
20 dagen	- milieu	bezwaren :	transportvoorwaarden
- "nabijheid"	- openbare orde	- "nabijheid"	(art. 4, lid 5)
- illegale overbrenging	- openbare veiligheid	(art. 4, lid 3)	
(art. 4 lid 3)	- gezondheid	- illegale overbrenging	<u>kennisgever</u>
	(art. 4, lid 2)	- internationale overeenkomsten	
		(art. 4, lid 4)	

Besluit

vergunning	welgering	verzoek om aanvullende gegevens
(art. 4, lid 7)	(art. 4, lid 1)	

kennisgever

eventueel procedure opnieuw beginnen

(art. 4, lid 6)

document invullen (art. 6, lid 1)

3 werkdagen

Overbrenging (art. 6, lid 2-3)

ontvanger

15 dagen

Mededeling (art. 6, lid 4)

Kennisgever

bevoegde autoriteiten

Artikel 5

In dit artikel wordt de algemene kennisgevingsprocedure die reeds in de richtlijn was vastgesteld, overgenomen met enkele noodzakelijke nadere bijzonderheden.

Artikel 7

In dit artikel wordt het stelsel bepaald waaraan afvalstoffen zijn onderworpen die voor nuttige toepassingen zijn bestemd en waarop de verordening van toepassing is. Dit stelsel voorziet in een controle die uitsluitend op de plaats van bestemming plaatsvindt. De algemene kennisgevingsprocedure waarin is voorzien bij artikel 5 is hier van toepassing.

Artikel 8

Dit artikel heeft betrekking op de bijzondere gevallen waarbij verkeer van afvalstoffen tussen rechtsgebieden van bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap plaatsvindt met doorvoer via het grondgebied van één of meer derde landen. Voor dergelijke gevallen is de voorkeur gegeven aan de interne communautaire procedure, waarbij de derde landen evenwel de rechten kunnen uitoefenen die hun door het Verdrag van Bazel worden verleend.

Artikel 9

Lid 1 van dit artikel omvat een reeks verbodsbepalingen met betrekking tot de uitvoer die rechtstreeks aan het Verdrag van Bazel en de Overeenkomst van Lomé IV zijn ontleend. Deze verbodsbepalingen moeten afzonderlijk worden behandeld aangezien dit Verdrag en deze Overeenkomst een enigszins verschillend toepassingsgebied hebben. Lid 4 en lid 5 zijn gebaseerd op het Verdrag van Bazel.

Artikel 10

Procedurebepaling die zowel uit de richtlijn als uit het Verdrag van Bazel voortvloeit.

Artikelen 11 en 12

Deze artikelen betreffende de invoer van afvalstoffen en de doorvoer via de Gemeenschap zijn hoofdzakelijk overgenomen uit het Verdrag van Bazel met enkele toevoegingen die aan de richtlijn zijn ontleend. De termijnen waarover de voor de doorvoer in de Gemeenschap bevoegde autoriteit beschikt kunnen bij voorbeeld zonder probleem aan de interne procedure worden aangepast.

Artikelen 13, 14 en 15

Deze bepalingen hebben respectievelijk betrekking op onvoorziene omstandigheden, illegale overbrenging en de waarborgprocedure.

Artikel 16

Deze belangrijke bepaling maakt het mogelijk gebruik te maken van de uitwijkmogelijkheid die door artikel 11 van het Verdrag van Bazel wordt geboden.

Artikel 17

Dit artikel maakt het mogelijk de algemene kennisgevingsprocedure uit te breiden tot overbrengingen die niet binnen de Gemeenschap plaatsvinden, mits de betrokken bevoegde autoriteiten daarmee instemmen.

Artikel 18

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid voor de kennisgever beroep aan te tekenen tegen de door de bevoegde autoriteiten in de Gemeenschap genomen beslissingen.

Artikel 19

Dit artikel dient met name als grondslag voor de Lid-Staten om het toezicht, de monsterneming en de controle te organiseren.

Artikel 20

Dit artikel stemt nagenoeg volledig overeen met artikel 8 van de richtlijn.

Artikel 21

In dit artikel is de hoofdzaak van artikel 10 van de richtlijn overgenomen waarbij nader wordt bepaald op wie de kosten moeten worden verhaald bij het terugnemen van de afvalstoffen of bij het verwijderen ervan door de ontvanger.

Artikel 22

Hierin is de hoofdzaak van artikel 11 van de richtlijn overgenomen, behalve wat de wettelijke aansprakelijkheid betreft; bij de Raad is reeds een desbetreffend voorstel van de Commissie ingediend⁽⁸⁾.

---

(8) PB C 251 van 04.10.1989.

Artikel 23

Met dit artikel wordt een algemene verplichting ingevoerd om alle documenten tenminste drie jaar te bewaren.

Artikel 24

Dit artikel stemt overeen met artikel 16 van de richtlijn.

Artikel 25

Met dit artikel wordt er rekening gehouden met artikel 5 van het Verdrag van Bazel. Het werd raadzaam geacht tevens in een correspondent op communautair niveau te voorzien, ten einde vraagstukken van algemene aard naar correspondenten van de Lid-Staten te kunnen sturen.

Artikel 26

Dit artikel stemt overeen met artikel 12 van de richtlijn.

Artikel 27

Gezien de opheffing van de binnengrenzen werd het nuttig geacht te voorzien in de aanwijzing van verplichte grensposten aan de buitengrenzen van de Gemeenschap.

Artikelen 28 en 29

Deze artikelen hebben betrekking op de samenwerking van de Lid-Staten in het kader van het Verdrag van Bazel en het verstrekken van daaronder vallende gegevens, in beide gevallen in overleg met de Commissie.

Artikel 30

Dit artikel dat overeenstemt met artikel 13 van de richtlijn, voorziet echter bovendien in een jaarverslag. Gezien de voornamelijk statistische aard van dit verslag is dit jaarlijkse karakter wenselijk. Het Verdrag van Bazel voorziet overigens eveneens in een jaarverslag.

Artikelen 31 en 32

Een comité wordt belast met het opstellen van de verschillende in het voorstel bedoelde documenten.

Artikelen 33 en 34

De algemene verbodsbepalingen van het Verdrag van Bazel en de Overeenkomst van Lomé IV treden in werking zes weken na de bekendmaking van de verordening. Zij passen volkomen in de richtlijn zolang deze niet is ingetrokken (1 januari 1992). Ten einde de procedures te kunnen toepassen dienen eerst, zowel op communautair als op nationaal niveau, bepaalde toepassingsverordeningen te worden vastgesteld.

Bijlagen

- Bijlage I stemt overeen met bijlage I van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad in de gewijzigde versie.
  - Bijlagen II a en b stemmen overeen met bijlage IV van het Verdrag van Bazel en met bijlage II van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad.
  - Bijlage III stemt overeen met bijlage I van het Verdrag van Bazel en met bijlagen I en II van Richtlijn 78/319/EEG van de Raad in de gewijzigde versie.
  - Bijlage IV stemt overeen met bijlage II van het Verdrag van Bazel.
  - Bijlage V stemt overeen met bijlage III van het Verdrag van Bazel.
-

Vorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

betreffende toezicht en controle op de
overbrenging van afvalstoffen zowel binnen als naar
en uit de Gemeenschap

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,
inzonderheid op de artikelen 100A en 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het toezicht en de controle in de Gemeenschap op de
grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen bij Richtlijn
84/631/EEG van de Raad⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 86/279/EEG⁽²⁾ wordt geregeld;

Overwegende dat de totstandkoming van de grote interne markt op 1 januari 1993 de
opheffing van de binnengrenzen inhoudt, met name voor het verkeer van afvalstoffen,
en dat het toezicht en de controle op de overbrenging daarvan op een andere wijze
dan aan deze grenzen moeten geschieden;

Overwegende dat de Gemeenschap het Verdrag van Basel van 22 maart 1989 inzake de con-
trole op de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de
verwijdering ervan heeft ondertekend; dat bijgevolg de communautaire regelgeving
dienovereenkomstig moet worden aangepast;

Overwegende dat in de communautaire regelgeving tevens de relevante bepalingen van
artikel 39 van de Overeenkomst van Lomé van 15 december 1989 moeten worden
opgenomen;

---

(1) PB nr. L 326 van 13.12.1984, blz. 31

(2) PB nr. L 181 van 4.7.1986, blz. 13

Overwegende dat bij de tenuitvoerlegging van Richtlijn 84/631/EEG bepaalde moeilijkheden aan de dag zijn getreden, met name betrekking hebbend op het toepassingsgebied van de richtlijn en op de procedure met betrekking tot de afvalstoffen van non-ferrometalen; dat deze moeilijkheden moeten worden opgelost;

Overwegende dat het toezicht en de controle op de overbrenging van alle afvalstoffen, ongeacht de aard daarvan, moeten worden geregeld, met dien verstande dat bepaalde categorieën van afvalstoffen hiervan kunnen worden vrijgesteld;

Overwegende dat derhalve een volledige herziening van de regelgeving noodzakelijk is;

Overwegende dat de communautaire strategie voor het afvalbeheer uitgaat van de vermindering van de afvalproduktie tot het technologisch en het economisch haalbare minimum en op de beperking van de overbrenging daarvan tot het strikt noodzakelijke, ten einde milieu en volksgezondheid zo goed mogelijk te beschermen;

Overwegende dat onderscheid dient te worden gemaakt tussen enerzijds overbrenging van afvalstoffen binnen de Gemeenschap en anderzijds uitvoer uit, invoer naar en doorvoer door de Gemeenschap voor verwijdering of nuttige toepassing elders buiten de Gemeenschap;

Overwegende dat in de Resolutie van de Raad van 7 mei 1990 het belang wordt onderstreept is dat de Gemeenschap voor de verwijdering van de eigen afvalstoffen kan instaan;

Overwegende dat het verkeer van afvalstoffen binnen de Gemeenschap aan controle moet worden onderworpen zodra deze stoffen het ressort van een bevoegde autoriteit verlaten om dat van een andere bevoegde autoriteit binnen te komen; dat een dergelijke strikte controle en toezicht vanaf het moment van ontstaan van de afvalstoffen tot aan de definitieve verwijdering of nuttige toepassing ervan moeten worden gewaarborgd om de betrokken autoriteiten in staat te stellen naar behoren over de aard, de gevolgde reisweg en de verwijdering van de afvalstoffen te worden geïnformeerd, ten einde alle vereiste maatregelen voor de bescherming van de volksgezondheid en het milieu te kunnen nemen, zonder tot ongerechtvaardigde of onevenredige belemmeringen voor het communautaire handelsverkeer of tot een nadelige beïnvloeding van de mededinging te leiden;

Overwegende dat in het bijzonder tegen het verkeer van voor verwijdering bestemde afvalstoffen bezwaren moeten kunnen worden gemaakt indien er een goedgekeurd verwijderingscentrum bestaat dat merkkelijk dichterbij is en waar een aangepaste behandeling der afvalstoffen kan worden gewaarborgd;

Overwegende dat voor afvalstoffen die voor een nuttige toepassing zijn bestemd, een soepeler regeling kan gelden, waarbij niettemin de mogelijkheid dient te worden opengelaten dat bij de bestemming kan worden ingegrepen indien de wijze waarop het ten nutte maken geschiedt, de volksgezondheid of het milieu in gevaar brengt;

Overwegende dat wat de uitvoer uit, de invoer naar en de doorvoer door de Gemeenschap betreft de communautaire regelgeving moet worden aangepast aan de bepalingen van het Verdrag van Basel en van de Overeenkomst van Lomé IV, desalniettemin met inachtneming van de bepalingen van het GATT, alsook aan die van de tussen de Gemeenschap en de EVA-landen op 20 mei 1987 gesloten Overeenkomst betreffende een gemeenschappelijke regeling inzake douanevervoer⁽³⁾;

Overwegende dat de bepalingen van het Verdrag van Basel erop zijn gericht een ecologisch rationeel beheer van de afvalstoffen te bevorderen en bijgevolg de overbrenging ervan zoveel mogelijk te beperken, naar behoren rekening houdend met de beleidskeuzen van de betrokken derde landen; dat zij in de lijn liggen van de communautaire strategie inzake afvalstoffen;

Overwegende dat in dit verband het beginsel van de voorafgaande schriftelijke instemming van het land van bestemming dient te worden geëerbiedigd;

Overwegende dat prioriteit moet worden gegeven aan de beperking van de overbrenging van voor verwijdering bestemde afvalstoffen naar ontwikkelingslanden, waarbij de door deze landen genomen besluiten inzake afvalbeheer ten volle dienen te worden geëerbiedigd;

Overwegende dat moet worden voorzien in het terugnemen van afvalstoffen, indien de overbrenging niet volgens de bepalingen van het contract tot een goed einde kan worden gebracht;

---

(3) PB nr. L 226 van 13.8.1987, blz. 2.

Overwegende dat bij illegaal verkeer de persoon wiens gedrag aan deze illegale praktijken **ten grondslag ligt**, de afvalstoffen moet terugnemen en/of verwijderen; dat anders de bevoegde autoriteiten op de plaats van verzending of van bestemming, naargelang van het geval, zelf moeten ingrijpen;

Overwegende dat voor elke overbrenging van afvalstoffen voor wat het traject binnen de Gemeenschap betreft een borgsom dient te worden geëist, behoudens in geval van overbrenging van voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen, die tussen bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap wordt uitgevoerd;

Overwegende dat de Lid-Staten voor de kennisgever een beroepsmogelijkheid moeten openen tegen door de bevoegde autoriteiten genomen besluiten;

Overwegende dat, om te vermijden dat de afvalstoffen een nodeloos risico vormen, zij deugdelijk dienen te zijn verpakt en van etiketten dienen te zijn voorzien, dat de te volgen instructies bij gevaar of ongeval de afvalstoffen dienen te vergezellen opdat de mens en het milieu tegen de gevaren die zich tijdens de overbrengingsverrichting kunnen voordoen, beschermd zijn;

Overwegende dat de Lid-Staten, in overleg met de Commissie, voor overbrenging van afvalstoffen naar en uit de Gemeenschap gespecialiseerde douanekantoren zullen moeten aanwijzen;

Overwegende dat, overeenkomstig het beginsel dat de vervuiler betaalt, de kosten van uitvoering van de kennisgevingsprocedure, met inbegrip van de controles en de analyses, ten laste van de kennisgever van de afvalstoffen dienen te komen;

Overwegende dat de Lid-Staten aan de Commissie alle voor de uitvoering van deze verordening dienstige inlichtingen dienen te verstrekken; dat zij met name jaarlijks een verslag moeten opstellen aan de hand waarvan de Commissie een samenvattend verslag zal opstellen;

Overwegende dat een comité dient te worden opgericht dat de opstelling van de bij deze verordening voorziene documenten alsook de aanpassing van de bijlagen aan de vooruitgang van wetenschap en techniek tot taak heeft,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

TITEL I - Algemeen

Artikel 1

Deze verordening is van toepassing op de overbrenging van afvalstoffen, zowel binnen als naar en uit de Gemeenschap.

Artikel 2

1. In deze verordening wordt verstaan onder :

- a) "afvalstoffen", elke stof of elk voorwerp behorend tot de categorieën van bijlage I en waarvan de houder zich ontdoet of voornemens respectievelijk verplicht is zich te ontdoen;
- b) "bevoegde autoriteiten", de bevoegde autoriteiten die door de Lid-Staten overeenkomstig artikel 24 of door derde landen zijn aangewezen;
- c) "bevoegde autoriteit op de plaats van verzending", de autoriteit die bevoegd is voor het gebied vanwaar de overbrenging geschiedt;
- d) "bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming", de autoriteit die bevoegd is in het ressort waar de overbrenging eindigt of waar de afvalstoffen in een schip worden verladen om in zee te worden verwijderd;
- e) "correspondent", het centrale orgaan dat door iedere Lid-Staat en door de Commissie overeenkomstig artikel 25 wordt aangewezen;
- f) "kennisgever", elke persoon die tot kennisgeving is verplicht, zijnde de hierna bedoelde persoon die voornemens is afvalstoffen over te brengen of te doen overbrengen;
  - de persoon wiens activiteit deze afvalstoffen heeft voortgebracht (oorspronkelijke producent)
  - of anders,
  - een daartoe door een Lid-Staat erkende inzamelaar, of

- indien deze personen onbekend of niet tot kennisgeving in staat zijn, de persoon die deze afvalstoffen in zijn bezit of onder zijn controle heeft (houder), of
  - ingeval van invoer in of doorvoer door de Gemeenschap van afvalstoffen, de persoon die door de wetgeving van het land van verzending is aangewezen;
- g) "ontvanger", de persoon of de onderneming naar wie, respectievelijk waarnaar afvalstoffen worden overgebracht om te worden verwijderd of ten nutte te worden gemaakt;
- h) "verwijdering", elk gebruik van afvalstoffen als vermeld in bijlage II A;
- i) "goedgekeurd centrum", elke instelling of elke onderneming waaraan vergunning is verleend of die is erkend overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 75/439/EEG van de Raad⁽⁴⁾, artikel 8 van Richtlijn 75/442/EEG⁽⁵⁾, artikel 6 van Richtlijn 76/403/EEG van de Raad⁽⁶⁾, of artikel 9 van Richtlijn 78/319/EEG van de Raad⁽⁷⁾;
- j) "nuttige toepassing", respectievelijk "ten nutte maken", elk gebruik van afvalstoffen als vermeld in bijlage II B;
- k) "land van verzending", elk land van waaruit afvalstoffen worden of zullen worden overgebracht;
- l) "land van bestemming", elk land waarheen afvalstoffen worden of zullen worden overgebracht om te worden verwijderd, ten nutte te worden gemaakt of om voor verwijdering in zee in een schip te worden verladen;
- m) "land van doorvoer", elk land, niet zijnde het land van verzending, noch dat van bestemming, waardoorheen een overbrenging van afvalstoffen is voorzien of geschiedt;

---

(4) P3 nr. L 194 van 25.7.1975, blz. 23

(5) PB nr. L 194 van 25.7.1975, blz. 47

(6) PB nr. L 108 van 26.4.1976, blz. 41

(7) PB nr. L 84 van 31.3.1978, blz. 43

- n) "Verdrag van Basel", het Verdrag van Basel van 22 maart 1989 inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan;
- o) "Overeenkomst van Lomé-IV", de Overeenkomst van Lomé van 15 december 1989.

2. Onder deze verordening zijn niet begrepen :

- a) de inzameling van huisvuil en van afval bij kleinhandelsvestigingen;
- b) het lossen aan wal van door de normale werking van schepen voortgebrachte afvalstoffen, waaronder begrepen afvalwater en residuen, voor zover deze stoffen aan een specifiek internationaal instrument zijn onderworpen;
- c) de in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 75/442/EEG vermelde stoffen;
- d) afvalstoffen die op een overeenkomstig artikel 31 op te stellen lijst voorkomen, voor zover deze afvalstoffen niet in bijlage III voorkomen of, indien zij wel daarin voorkomen, geen van de in bijlage V aangegeven eigenschappen bezitten, noch in bijlage IV voorkomen, in zoverre die afvalstoffen daadwerkelijk zijn bestemd om ten nutte te worden gemaakt.

TITEL II - Verkeer van afvalstoffen binnen de Gemeenschap

Artikel 3

- 1. Wanneer de kennisgever voornemens is ter verwijdering afvalstoffen van het ressort van een bevoegde autoriteit naar dat van een andere bevoegde autoriteit over te brengen of te doen overbrengen dan wel de afvalstoffen door het ressort van één of meer bevoegde autoriteiten heen door te voeren, zendt hij, onverminderd het bepaalde in artikel 13 en in artikel 14, lid 2, aan de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming een kennisgeving met afschrift aan de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending en aan die op de plaats van doorvoer.

2. De kennisgeving moet bij de overbrenging alle eventuele etappen vanaf de plaats van verzending tot aan de eindbestemming bestrijken.
3. De kennisgeving geschiedt met gebruikmaking van het overeenkomstig artikel 29 op te stellen eenvormige begeleidende document, hierna "begeleidend document" te noemen.

Het begeleidend document wordt afgegeven door de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending. Het wordt in een van de officiële talen van de Gemeenschap, ter keuze van de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending, gedrukt en in een van de officiële talen van de Gemeenschap die voor de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming aanvaardbaar is, ingevuld. Op verzoek van de andere betrokken bevoegde autoriteiten dient de kennisgever aanvullende toelichtingen en een vertaling ervan te verstrekken.

4. In het kader van deze kennisgeving verstrekt de kennisgever de in het begeleidende document gevraagde gegevens, met name over :
  - de oorsprong en de samenstelling van de afvalstoffen alsmede de identiteit van de producent; bij afvalstoffen van uiteenlopende oorsprong een gedetailleerde inventaris van de afvalstoffen alsmede, wanneer dit gegeven voorhanden is, de identiteit van de oorspronkelijke producenten;
  - de bepalingen inzake te volgen reisweg en inzake verzekering tegen schade aan derden;
  - de te treffen maatregelen om de vervoersveiligheid te waarborgen en met name de inachtneming door de vervoerder van de voorwaarden die door de betrokken Lid-Staten aan de uitoefening van deze vervoersactiviteit zijn gesteld;
  - de identiteit van de ontvanger die over een goedgekeurd centrum moet beschikken met een geschikte technische capaciteit voor geen voor de gezondheid van de mens noch voor het milieu gevaar opleverende verwijdering van de betreffende afvalstoffen;

- het bestaan van een de verwijdering van de afvalstoffen betreffende contractuele regeling met de ontvanger. Indien het vervoer tussen twee, tot dezelfde natuurlijke of rechtspersoon behorende bedrijfsvestigingen of installaties geschiedt, wordt de contractuele regeling vervangen door een verklaring van die persoon waarbij deze zich ertoe verbindt de afvalstoffen te verwijderen.

Artikel 4

1. De bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming zendt de kennisgever onmiddellijk na ontvangst van de kennisgeving een ontvangstbevestiging. Vanaf de datum van verzending van de ontvangstbevestiging beschikt zij over dertig dagen om, al dan niet onder voorbehoud, de overbrenging toe te staan, om deze te weigeren of om aanvullende inlichtingen te vragen. Een weigering of een voorbehoud wordt gegrond op de overeenkomstig de leden 2, 3 en 4 gemaakte bezwaren. De bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming zendt aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten en aan de ontvanger een afschrift van de ontvangstbevestiging en van haar antwoord.
2. De in lid 1 bedoelde bezwaren moeten met op de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake milieubescherming, openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid overeenkomstig het gemeenschapsrecht of overeenkomstig internationale overeenkomsten die de betrokken Lid-Staat ter zake met inachtneming van het gemeenschapsrecht heeft gesloten, berustende redenen worden omkleed.
3. De bevoegde autoriteit op de plaats van verzending heeft het recht om binnen twintig dagen te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het afschrift van de ontvangstbevestiging tegen de voorgenomen overbrenging bezwaar te maken, indien er een goedgekeurd centrum bestaat dat merkkelijk dichterbij gelegen is dan het door de kennisgever gekozen centrum en dat de geschikte technieken gebruikt om een hoog niveau van bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid te waarborgen.

Bij haar beoordeling houdt deze autoriteit rekening met alle relevante omstandigheden, zoals de geografische situatie, de aard van de afvalstoffen, de economische aspecten van de overbrengingsverrichting ten einde mededingingsverstoringen te vermijden, de capaciteit en de beschikbaarheid van het beoogde centrum en de uitvoering van plannen en programma's die zijn opgesteld krachtens artikel 5 van Richtlijn 75/439/EEG, artikel 6 van Richtlijn 75/442/EEG, artikel 6 van Richtlijn 76/403/EEG of artikel 12 van Richtlijn 78/319/EEG. Zij dient haar besluit met redenen te omkleden. In voorkomend geval moet de kennisgever bewijzen dat de verwijdering niet op de genoemde wijze en onder de genoemde omstandigheden in diens nabijheid kan geschieden.

Tevens kan bezwaar worden gemaakt op grond van het feit dat de kennisgever of de ontvanger zich in het verleden aan illegale overbrenging schuldig heeft gemaakt.

Deze bezwaren worden aan de kennisgever medegedeeld, met afschrift aan de betrokken bevoegde autoriteiten en aan de ontvanger.

De bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming kan volgens dezelfde procedure dergelijke bezwaren maken.

4. Binnen twintig dagen te rekenen vanaf de datum van ontvangst van het afschrift van de ontvangstbevestiging kan de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending bezwaar maken op grond van het feit dat de overbrenging van afvalstoffen in strijd is met de verplichtingen die voortvloeien uit door de Lid-Staat van verzending met inachtneming van het gemeenschapsrecht ter zake gesloten internationale overeenkomsten. Van deze bezwaren wordt kennis gegeven aan de kennisgever met afschrift aan de betrokken bevoegde autoriteiten en aan de ontvanger.
5. Onverminderd de bepalingen van de leden 1 tot en met 4 beschikken de bevoegde autoriteiten op de plaats van verzending, die op de plaats van bestemming en, in voorkomend geval, die op de plaats van doorvoer, over een termijn van twintig dagen na de kennisgeving om, zo nodig, voorwaarden te stellen inzake het vervoer van de afvalstoffen binnen hun ressort. Deze voorwaarden, die aan de kennisgever moeten worden medegedeeld, met afschrift aan de betrokken bevoegde autoriteiten, mogen niet strenger zijn dan die voor soortgelijke, volledig binnen hun ressort verlopende overbrengingen en dienen met bestaande overeenkomsten in overeenstemming te zijn.

6. Zodra de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming en, naargelang van het geval, die op de plaats van verzending van mening zijn dat de problemen die aan hun bezwaren ten grondslag lagen, zijn ongelost, delen zij dat de kennisgever onmiddellijk schriftelijk mede met afschrift aan de ontvanger en aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten. Indien hieruit een wezenlijke verandering van de overbrengingsregeling voortvloeit, moet een nieuwe kennisgeving geschieden.
7. De overbrenging kan slechts geschieden nadat de kennisgever daartoe van de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming een vergunning heeft verkregen. Genoemde autoriteit verleent de vergunning slechts indien daartegen noch bij haar, noch bij de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending bezwaren bestaan, of in geval er bezwaren bestaan, slechts onder het stellen van nadere voorwaarden.

De bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming geeft van haar toestemming blijk door haar stempel op het begeleidend document te plaatsen. De redenen voor een eventuele weigering worden aan de kennisgever, aan de ontvanger en aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten medegedeeld.

Artikel 5

1. Met inachtneming van zijn verplichtingen uit hoofde van artikel 3 kan de kennisgever gebruik maken van een procedure van algemene kennisgeving ingeval afvalstoffen met wezenlijk dezelfde fysische en chemische eigenschappen regelmatig door de ressorten van dezelfde betrokken bevoegde autoriteiten heen naar dezelfde bestemming worden overgebracht.
2. De betrokken bevoegde autoriteiten kunnen aan hun instemming met deze procedure van algemene kennisgeving de voorwaarde verbinden dat naderhand aanvullende gegevens worden verstrekt. Indien de kennisgever de samenstelling van de afvalstoffen waarvan kennis is gegeven of de aan de overbrenging gestelde voorwaarden niet in acht neemt, kunnen de betrokken bevoegde autoriteiten hun toestemming voor een dergelijke procedure intrekken.

3. In het kader van een procedure van algemene kennisgeving kan één enkele kennisgeving in de zin van artikel 3, lid 1, betrekking hebben op meer dan één overbrenging van afvalstoffen gedurende een periode van ten hoogste één jaar. De door de kennisgever aangegeven tijdsduur kan door de betrokken bevoegde autoriteiten ambtshalve worden ingekort.
4. Voor de algemene kennisgeving wordt van het begeleidende document gebruik gemaakt.

Artikel 6

1. Indien de kennisgever de vergunning heeft ontvangen, vult hij het begeleidende document aan en zendt hij daarvan drie werkdagen voordat de overbrenging geschiedt, een afschrift aan de betrokken bevoegde autoriteiten.
2. Elke overbrenging gaat vergezeld van een van de vergunning voorzien exemplaar van het begeleidende document.
3. Alle bij de overbrengingsverrichting betrokken ondernemingen vullen het begeleidende document op de daartoe bestemde plaatsen in, ondertekenen het en bewaren een afschrift ervan.
4. Binnen vijftien dagen na ontvangst van de afvalstoffen zendt de ontvanger aan de kennisgever en aan de betrokken bevoegde autoriteiten een afschrift van het naar behoren ingevulde begeleidende document.

Artikel 7

1. Afvalstoffen die daadwerkelijk voor nuttige toepassing zijn bestemd, worden, tenzij de volgende voorwaarden zijn vervuld, door de artikelen 3, 4 en 6 beheerst :
  - a) de kennisgever deelt op een eenvormig formulier, dat overeenkomstig artikel 31 wordt opgesteld en dat het transport vergezelt, mede dat deze stoffen voor de genoemde overbrengingsverrichtingen zijn bestemd en zendt de betrokken bevoegde autoriteiten een afschrift van dit document. De bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming zendt de kennisgever binnen drie werkdagen na ontvangst van de kennisgeving een ontvangstbevestiging.

b) op het formulier worden vermeld :

- de oorsprong en de samenstelling van de afvalstoffen, alsmede de identiteit van de producent; bij afvalstoffen van uiteenlopende oorsprong, een gedetailleerde inventaris van de afvalstoffen alsmede, wanneer dit gegeven voorhanden is, de identiteit van de oorspronkelijke producenten;
- de identiteit van de ontvanger, die over een passend goedgekeurd centrum moet beschikken;
- het bestaan van een contractuele regeling met de ontvanger. Indien het vervoer tussen twee, tot diezelfde natuurlijke of rechtspersoon behorende bedrijfsvestigingen of installaties geschiedt, wordt de genoemde contractuele regeling vervangen door een verklaring van die persoon waarbij deze zich ertoe verbindt de afvalstoffen ten nutte te maken.

c) de kennisgever kan de overbrenging slechts verrichten of doen verrichten indien er van de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming binnen vijftien dagen na de datum van verzending van de ontvangstbevestiging geen met redenen omklede bezwaren als bedoeld in artikel 4, lid 2, zijn gekomen;

d) de ontvanger verklaart op ditzelfde document, dat hij uiterlijk vijftien dagen na de voltooiing van de overbrengingsverrichtingen aan de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming zendt, dat deze verrichtingen daadwerkelijk zijn geschied. Indien de verrichtingen niet binnen dertig dagen na ontvangst van de afvalstoffen zijn geschied, verklaart de ontvanger voorts onverwijld op een afschrift van ditzelfde document, dat hij aan de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming zendt, binnen welke termijn deze verrichtingen daadwerkelijk zullen geschieden.

2. De bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming kan in geval van overbrengingen naar een bepaalde ontvanger besluiten geen bezwaar te maken. Zij kan de werking van dit besluit in de tijd beperken.

Artikel 8

Deze titel is eveneens van toepassing in geval van verkeer van afvalstoffen tussen de ressorten van bevoegde autoriteiten van de Gemeenschap waarbij het vervoer ook over één of meer derde landen verloopt. De bevoegde autoriteit van dat land, respectievelijk die landen, ontvangt van de kennisgever een afschrift van de kennisgeving en oefent alle in artikel 12 bedoelde rechten uit.

TITEL III - Uitvoer van afvalstoffen uit de Gemeenschap

Artikel 9

1. Uitvoer van afvalstoffen als bedoeld in bijlage III, tenzij zij geen van de in bijlage V aangegeven eigenschappen hebben alsmede van afvalstoffen bedoeld in bijlage IV, is verboden
  - a) naar een land dat geen partij is bij het Verdrag van Basel;
  - b) naar het gebied dat zich ten zuiden van 60° zuiderbreedte bevindt.
2. Uitvoer van afvalstoffen als bedoeld in de bijlagen III en IV naar een ACS-Staat is verboden; dit verbod belet niet dat een Lid-Staat, waarnaar een ACS-Staat heeft besloten afvalstoffen ter verwerking uit te voeren, de verwerkte afvalstoffen naar deze ACS-Staat van oorsprong ervan wederuitvoert.
3. Onverminderd de bepalingen van artikel 13 en van artikel 14, lid 2, is uitvoer van afvalstoffen verboden
  - a) naar een land dat invoer van deze afvalstoffen verbiedt of dat voor de specifieke invoer ervan geen schriftelijke toestemming heeft gegeven;
  - b) indien de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending redenen heeft om aan te nemen dat de afvalstoffen in het land van bestemming niet volgens ecologisch rationele methoden zullen worden beheerd;

- c) zonder een uit hoofde van artikel 10, lid 2 of lid 3, afgegeven vergunning.
4. De bevoegde autoriteit op de plaats van verzending mag slechts een vergunning voor uitvoer van afvalstoffen verlenen
- a) indien er voor de verwijdering van de betrokken afvalstoffen volgens ecologisch rationele en doeltreffende methoden in de Gemeenschap geen daartoe noodzakelijke technische middelen, installaties of gewenste verwijderingsterreinen beschikbaar zijn of
- b) indien het land van bestemming heeft verklaard dat de betrokken afvalstoffen voor de bedrijven die deze ten nutte maken, een noodzakelijke grondstof vormen.
5. De bevoegde autoriteit op de plaats van verzending eist dat de voor uitvoer bestemde afvalstoffen zowel gedurende de gehele overbrenging als in het land van bestemming volgens ecologisch rationele methoden worden beheerd.

Artikel 10

1. In geval van uitvoer van afvalstoffen uit de Gemeenschap voor verwijdering of voor nuttige toepassing in een derde land zendt de kennisgever de kennisgeving aan de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending met gebruikmaking van het in artikel 3, lid 3, bedoelde eenvormige begeleidende document, met afschrift aan de ontvanger en aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten.

De kennisgever draagt ervoor zorg dat de kennisgeving de betrokken derde landen in staat stelt de gevolgen van de voorgenomen overbrenging voor de menselijke gezondheid en voor het milieu te beoordelen.

De bevoegde autoriteit op de plaats van verzending zendt aan de kennisgever onverwijld een schriftelijke ontvangstbevestiging van de kennisgeving.

2. De bevoegde autoriteit op de plaats van verzending verleent slechts een vergunning voor de overbrenging indien de kennisgever schriftelijk heeft bevestigd dat hij in het bezit is van
- a) de schriftelijke toestemming van het land van bestemming voor de voorgenomen overbrenging;

- b) de bevestiging door het land van bestemming dat er tussen de kennisgever en de ontvanger een contract bestaat waarin in een rationeel beheer van de afvalstoffen wordt voorzien;
- c) de schriftelijke toestemming voor de voorgenomen overbrenging van het land, respectievelijk de landen van doorvoer, dat (die) partij is (zijn) bij het Verdrag van Basel, voor zover dit land (deze landen) daarvan niet volgens de termen van het genoemde verdrag heeft (hebben) afgezien.

De bevoegde autoriteit van verzending neemt haar besluit uiterlijk drie maanden na ontvangst van de kennisgeving en zendt het besluit aan de kennisgever. Zij zendt een gewaarmerkt afschrift van het besluit aan de overige bevoegde autoriteiten, alsmede aan het douanekantoor van uitgang uit de Gemeenschap.

- 3. Ingeval de afvalstoffen worden verwijderd in een derde land dat aan de laatste Lid-Staat van doorvoer grenst, heeft deze laatste, in afwijking van lid 2, het recht aan zijn voor de doorvoer bevoegde autoriteit het recht voor te behouden om overeenkomstig het bepaalde in genoemd lid de vergunning te verlenen. Een Lid-Staat die voornemens is het hem krachtens dit lid toekomende recht uit te oefenen, stelt de Commissie en de overige Lid-Staten hiervan in kennis. Hij kan dit recht niet eerder uitoefenen dan drie maanden na die kennisgeving.
- 4. Onverminderd lid 1 beschikt de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending en, in voorkomend geval, de bevoegde autoriteiten voor de doorvoer in de Gemeenschap over een termijn van twintig dagen na de kennisgeving om, zo nodig, voorwaarden te stellen inzake het vervoer van de afvalstoffen binnen hun ressort. Deze voorwaarden, die aan de kennisgever moeten worden medegedeeld, met afschrift aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten, mogen niet strenger zijn dan die voor soortgelijke, volledig binnen het ressort van de betrokken bevoegde autoriteit verlopende overbrengingen.

5. Uiterlijk twintig dagen na ontvangst van de kennisgeving kan de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending het bezwaar inbrengen dat de overbrenging van de afvalstoffen in strijd is met de verplichtingen die voortvloeien uit de door de betrokken Lid-Staat ter zake met inachtneming van het gemeenschapsrecht gesloten internationale overeenkomsten. Van deze bezwaren wordt kennis gegeven aan de kennisgever met afschrift aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten.
6. Het begeleidende document wordt afgegeven door de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending. Het wordt gedrukt en ingevuld in één van de officiële talen van de Gemeenschap, ter keuze van de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending. Op verzoek van het land van bestemming moeten door de kennisgever aanvullende gegevens, met inbegrip van een vertaling, in de taal van dat land of een voor dat land aanvaardbare taal worden verstrekt.
7. De bepalingen van artikel 6, leden 1, 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing. Een exemplaar van het begeleidende document wordt door de vervoerder aan het douanekantoor van uitgang overhandigd zodra de afvalstoffen de Gemeenschap verlaten.
8. Zodra de afvalstoffen de Gemeenschap hebben verlaten, zendt het douanekantoor van uitgang een afschrift van het begeleidende document aan de bevoegde autoriteit die de vergunning heeft afgegeven.
9. Indien de bevoegde autoriteit welke de vergunning heeft afgegeven, binnen zes weken nadat de afvalstoffen de Gemeenschappen hebben verlaten, van de ontvanger geen bericht van ontvangst van de afvalstoffen heeft ontvangen, licht zij onverwijld de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming daarover in. Zij handelt overeenkomstig indien zij binnen negentig dagen nadat de afvalstoffen de Gemeenschap hebben verlaten, van de ontvanger geen bericht heeft ontvangen over de voltooiing van de verrichtingen met betrekking tot de verwijdering of met betrekking tot de nuttige toepassing overeenkomstig de voorwaarden van de vergunning.

TITEL IV - Invoer van afvalstoffen in de Gemeenschap

Artikel 11

1. Invoer van afvalstoffen als bedoeld in bijlage III, tenzij zij geen van de in bijlage V aangegeven eigenschappen hebben, alsmede van afvalstoffen als bedoeld in bijlage IV, vanuit een land dat geen partij is bij het Verdrag van Basel, is verboden.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 13 en in artikel 14, lid 2, is invoer van afvalstoffen zonder een uit hoofde van lid 5 afgegeven vergunning verboden.
3. De bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming verbiedt het binnenbrengen van afvalstoffen in haar ressort indien zij redenen heeft om aan te nemen dat deze afvalstoffen daar niet volgens ecologisch rationele methoden zullen worden beheerd.
4. De kennisgeving wordt toegezonden aan de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming met gebruikmaking van het eenvormige begeleidende document als bedoeld in artikel 3, lid 3, met afschrift aan de ontvanger en aan de bevoegde autoriteiten van doorvoer. Het begeleidende document wordt afgegeven door de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming, en gedrukt en ingevuld in een ter keuze van de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming staande officiële taal van de Gemeenschap.
5. De bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming zendt aan de kennisgever onverwijld een schriftelijke ontvangstbevestiging van de kennisgeving. Binnen een termijn van drie maanden na de ontvangst van de kennisgeving verleent deze autoriteit met of zonder voorbehoud een vergunning voor de overbrenging ofwel weigert zij deze ofwel verzoekt zij om aanvullende gegevens. Elke weigering en elk voorbehoud moet met redenen zijn omkleed. Zij zendt de betrokken bevoegde autoriteiten, het douanekantoor van binnenkomst in de Gemeenschap en de ontvanger een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het definitieve antwoord.

6. De bevoegde autoriteit op de plaats van verzending en, in voorkomend geval, de in de Gemeenschap voor de doorvoer bevoegde autoriteit, respectievelijk autoriteiten beschikken over een termijn van twintig dagen na de kennisgeving om, zo nodig voor het afvalstoffenvervoer voorwaarden te stellen. Deze voorwaarden, die aan de kennisgever moeten worden medege-deeld, met een afschrift aan de betrokken bevoegde autoriteiten, mogen niet strenger zijn dan die voor soortgelijke, volledig binnen het ressort van de betrokken bevoegde autoriteit verlopende overbrengingen.
7. De bepalingen van artikel 6, leden 1, 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing.
8. Binnen vijftien dagen na ontvangst van de afvalstoffen zendt de ontvanger aan de kennisgever en aan de betrokken bevoegde autoriteiten een afschrift van het naar behoren ingevulde begeleidende document.
9. Binnen zestig dagen na binnenkomst van de afvalstoffen in de Gemeenschap licht de ontvanger de kennisgever en de betrokken bevoegde autoriteiten in over de voltooiing van de verrichtingen met betrekking tot de verwijdering of met betrekking tot de nuttige toepassing overeenkomstig de voorwaarden van de vergunning.

TITEL V - Doorvoer van afvalstoffen over het grondgebied van de Gemeenschap voor verwijdering of voor nuttige toepassing elders

Artikel 12

1. De kennisgeving wordt met gebruikmaking van het eenvormige begeleidende document als bedoeld in artikel 3, lid 3, aan de laatste, in de Gemeenschap voor de doorvoer bevoegde autoriteit gezonden, met een afschrift aan de ontvanger, aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten en aan de douanekantoren van binnenkomst in en van uitgang uit de Gemeenschap.

2. De laatste, in de Gemeenschap voor de doorvoer bevoegde autoriteit zendt de kennisgever onmiddellijk een ontvangstbevestiging van de kennisgeving. De overige bevoegde autoriteiten in de Gemeenschap delen hun opmerkingen mede aan de laatste, in de Gemeenschap voor de doorvoer bevoegde autoriteit, welke daarna binnen zestig dagen schriftelijk de kennisgever antwoordt door hetzij met, het zij zonder voorbehoud toestemming voor de overbrenging te verlenen, deze te weigeren of om aanvullende informatie te verzoeken. Elke weigering of elk voorbehoud moet met redenen zijn omkleed. De laatste, in de Gemeenschap voor de doorvoer bevoegde autoriteit zendt een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van dit besluit aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten en aan de douanekantoren van binnenkomst in en van uitgang uit de Gemeenschap.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 13 en in artikel 14, lid 2 kan de overbrenging slechts in de Gemeenschap worden toegelaten indien de kennisgever
  - schriftelijke toestemming heeft ontvangen van de laatste, in de Gemeenschap voor de doorvoer bevoegde autoriteit, of
  - binnen zestig dagen te rekenen vanaf de ontvangst van de ontvangstbevestiging, geen antwoord heeft ontvangen.

4. De in de Gemeenschap voor de doorvoer bevoegde autoriteiten beschikken over een termijn van twintig dagen na de kennisgeving om, zo nodig, voor het afvalstoffenvervoer voorwaarden te stellen. Deze voorwaarden, die aan de kennisgever moeten worden medegedeeld, met een afschrift aan de betrokken bevoegde autoriteiten, mogen niet strenger zijn dan die voor soortgelijke, volledig binnen het ressort van de betrokken bevoegde autoriteit verlopende overbrengingen.

5. Het begeleidend document wordt afgegeven door de laatste, in de Gemeenschap voor de doorvoer bevoegde autoriteit. Het moet in de Engelse of in de Franse taal worden gedrukt en ingevuld.

6. De bepalingen van artikel 6, leden 1, 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing. Een exemplaar van het begeleidend document wordt door de vervoerder aan het douanekantoor van uitgang overhandigd, zodra de afvalstoffen de Gemeenschap verlaten.

7. Zodra de afvalstoffen de Gemeenschap hebben verlaten, zendt het douanekantoor van uitgang een afschrift van het begeleidend document aan de laatste, in de Gemeenschap voor de doorvoer bevoegde autoriteit. Bovendien verklaart of bevestigt de kennisgever, uiterlijk zes weken nadat de afvalstoffen de Gemeenschap hebben verlaten, aan deze bevoegde autoriteit dat deze afvalstoffen op de voorziene bestemming zijn aangekomen.

TITEL VI - Gemeenschappelijke bepalingen voor de titels II tot en met V

Artikel 13

Wanneer een overbrenging van afvalstoffen waarvoor de betrokken bevoegde autoriteiten toestemming hebben verleend, niet volgens de bepalingen van het contract kan worden voltooid, ziet de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending erop toe dat, tenzij de verwijdering op een andere manier volgens ecologisch rationele methoden kan geschieden, de kennisgever deze afvalstoffen binnen negentig dagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending wordt ingelicht, opnieuw in haar ressort invoert. Indien de verwijdering inhoudt dat de afvalstoffen naar het ressort van een andere bevoegde autoriteit dan die op de plaats van verzending moeten worden aangebracht, dient een nieuwe kennisgeving te geschieden tegen de wederinvoer van deze afvalstoffen verzet zich noch Lid-Staat van verzending, noch enige Lid-Staat van doorvoer.

Artikel 14

1. Als illegaal verkeer wordt beschouwd elke overbrenging van afvalstoffen die
  - a) geschiedt zonder dat de kennisgeving aan alle betrokken bevoegde autoriteiten overeenkomstig deze verordening is toegezonden, of
  - b) geschiedt zonder toestemming van de betrokken bevoegde autoriteit overeenkomstig deze verordening, of
  - c) geschiedt met een door vervalsing, valse verklaring of fraude verkregen toestemming van de betrokken bevoegde autoriteiten, of
  - d) niet in sterke mate in overeenstemming is met het begeleidende document, of

- e) leidt tot een verwijdering waarbij met voorbedachten rade communautaire of internationale voorschriften worden geschonden, of
- f) in strijd is met de bepalingen van artikel 9.

2. Indien het illegale verkeer aan de kennisgever te wijten is, ziet de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending erop toe dat de betrokken afvalstoffen :

- a) door de kennisgever worden teruggenomen of, zo nodig, door haarzelf in haar ressort of, indien dat niet mogelijk is,
- b) op een andere manier volgens ecologisch rationele methoden worden verwijderd,

binnen 30 dagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop zij van het illegale verkeer in kennis wordt gesteld of binnen een andere, door de betrokken bevoegde autoriteiten vast te stellen termijn. Te dien einde verzetten deze autoriteiten zich niet tegen de wederinvoer van de afvalstoffen in het ressort van de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending.

3. Indien het illegale verkeer aan de ontvanger is te wijten, ziet de bevoegde autoriteit op de plaats van bestemming erop toe dat de betrokken afvalstoffen door de ontvanger op een ecologisch rationele manier worden verwijderd, of, zo nodig, door haarzelf binnen dertig dagen te rekenen vanaf het tijdstip waarop zij van het illegale verkeer in kennis wordt gesteld of binnen een andere, door de betrokken bevoegde autoriteiten vast te stellen termijn. Te dien einde werken zij, naargelang van de behoeften, samen om de afvalstoffen volgens ecologisch rationele methoden te verwijderen.

4. Wanneer voor het illegale verkeer noch de kennisgever noch de ontvanger verantwoordelijk kan worden gesteld, dragen de bevoegde autoriteiten in samenwerking zorg voor de verwijdering van de betrokken afvalstoffen volgens ecologisch rationele methoden.

5. De Lid-Staten verbieden illegaal verkeer en verbinden daaraan strenge sancties.

Artikel 15

1. Voor elke overbrenging van afvalstoffen bedoeld in de bepalingen van titel II, uitgezonderd artikel 7, en aan die van de titels III, IV en V wordt een borgsom geëist. Deze wordt gestort
  - voor het verkeer van afvalstoffen binnen de Gemeenschap, door de kennisgever bij de door de bevoegde autoriteit op de plaats van verzending aangewezen dienst; de borgsom wordt hem terugbetaald, zodra de afvalstoffen op de plaats van bestemming zijn aangekomen;
  - voor de uitvoer van afvalstoffen uit de Gemeenschap, door de kennisgever bij het douanekantoor van uitgang; de borgsom wordt hem terugbetaald, zodra de afvalstoffen de Gemeenschap verlaten;
  - voor de invoer van afvalstoffen in de Gemeenschap, door de ontvanger bij het douanekantoor van binnenkomst in de Gemeenschap; de borgsom wordt hem terugbetaald, zodra de afvalstoffen op de plaats van bestemming zijn aangekomen;
  - voor de doorvoer van afvalstoffen door de Gemeenschap, door de kennisgever bij het douanekantoor van binnenkomst in de Gemeenschap; de borgsom wordt hem terugbetaald, zodra de afvalstoffen de Gemeenschap verlaten.
2. Het bewijs dat de afvalstoffen ter bestemming zijn aangekomen of de Gemeenschap hebben verlaten, wordt geleverd door middel van bij Verordening (EEG) nr. 2823/87 van de Commissie⁽⁸⁾ vastgestelde controle-exemplaar T5.
3. Het bedrag van de borgsom, de gevallen waarin deze wordt terugbetaald ende borgsomprocedure worden vastgesteld overeenkomstig artikel 31.

---

(8) PB nr. L 270 van 23.9.1987, blz. 1.

Artikel 16

Het bepaalde in de titels II, tot en met V gelden onverminderd de bilaterale, multilaterale of regionale verdragen of overeenkomsten die de Gemeenschap of de Gemeenschap en de Lid-Staten overeenkomstig artikel 11 van het Verdrag van Basel mochten sluiten.

Artikel 17

1. In het kader van de titels III, IV en V kan de kennisgever gebruik maken in geval van regelmatige overbrenging van afvalstoffen met wezenlijk dezelfde fysische en chemische eigenschappen naar dezelfde ontvanger over de ressorten van dezelfde bevoegde autoriteiten van de procedure van algemene kennisgeving.

2. De bepalingen van artikel 5, leden 2, 3 en 4 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 18

De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat althans voor de kennisgever tegen de volgende besluiten van de bevoegde autoriteiten beroep op de rechter openstaat voor :

- a) weigering van de voor de vergunningverlening bevoegde autoriteit om de vergunning binnen de bij artikel 4, lid 1, artikel 10, lid 2, artikel 11, lid 5, en artikel 12, lid 2, gestelde termijnen af te geven;

- b) aan de onder a) bedoelde vergunning verbonden voorbehouden of voorwaarden;

- c) door de bevoegde autoriteiten in de Gemeenschap opgeworpen bezwaren tegen de overbrenging als voorzien in de kennisgeving krachtens artikel 4, leden 3 en 4, en artikel 7, lid 1, punt c);

- d) de vervoersvoorwaarden krachtens artikel 4, lid 5; artikel 10, lid 4; artikel 11, lid 6, en artikel 12, lid 4.

Artikel 19

De Lid-Staten treffen overeenkomstig deze verordening de nodige maatregelen teneinde het toezicht en de controle op de overbrenging van afvalstoffen te waarborgen.

TITEL VII - Overige bepalingen

Artikel 20

1. Elke overbrenging van afvalstoffen moet aan de volgende eisen voldoen :
  - a) de afvalstoffen moeten deugdelijk zijn verpakt;
  - b) de verpakking dient te zijn voorzien van passende etiketten waarop, naast aard, samenstelling en hoeveelheid van de afvalstoffen, het telefoonnummer, respectievelijk telefoonnummers voorkomt, respectievelijk voorkomen van de bevoegde persoon, respectievelijk personen bij wie tijdens de gehele duur van de overbrenging instructies of adviezen kunnen worden verkregen;
  - c) de bij gevaar of ongeval te volgen instructies dienen de afvalstoffen te vergezellen;
  - d) de in de punten b) en c) bedoelde etiketten en instructies moeten in de talen van de betrokken landen zijn gesteld.

2. Aan de in lid 1 bedoelde eisen wordt geacht te zijn voldaan wanneer de overbrenging aan de communautaire bepalingen terzake beantwoordt, alsmede aan de bepalingen die ter zake gelden op grond van de in bijlage VI opgenomen Internationale vervoerovereenkomsten waarbij de betrokken Lid-Staat partij is, voor zover die overeenkomsten voor afvalstoffen als bedoeld in deze verordening gelden.

Artikel 21

1. De kosten van uitvoering van kennisgevings- en de toezichtprocedure, met inbegrip van de nodige analyses en controles, worden door de betrokken Lid-Staat ten laste van de kennisgever van de afvalstoffen gebracht.

2. De kosten in verband met het opnieuw invoeren van afvalstoffen of de verwijdering op een andere manier krachtens artikel 13 en artikel 14, lid 2, worden door de betrokken Lid-Staat ten laste van de kennisgever van de afvalstoffen gebracht.

3. De kosten in verband met de verwijdering krachtens artikel 14, lid 3, worden door de betrokken Lid-Staat ten laste van de ontvanger gebracht.

Artikel 22

1. Onverminderd de communautaire en nationale bepalingen inzake wettelijke aansprakelijkheid neemt de producent van de afvalstoffen, ongeacht de plaats waar de afvalstoffen worden verwijderd, alle nodige maatregelen om de afvalstoffen op zodanige wijze te verwijderen dat de kwaliteit van het milieu wordt beschermd overeenkomstig Richtlijn 75/442/EEG, met inbegrip van de in artikel 2, lid 2, punt f, van die richtlijn bedoelde specifieke voorschriften en overeenkomstig deze verordening.
2. De Lid-Staten treffen alle maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering van de in lid 1 bedoelde verplichtingen.

Artikel 23

Elk document dat wordt toegezonden aan of wordt verzonden door de bevoegde autoriteiten wordt gedurende ten minste drie jaar bewaard.

Artikel 24

De Lid-Staten wijzen de voor de toepassing van deze verordening in een bepaald gebied bevoegde autoriteit, respectievelijk autoriteiten aan. Vooraf wordt door elke Lid-Staat slechts één enkele bevoegde autoriteit aangewezen.

Artikel 25

1. De Lid-Staten en de Commissie wijzen elk een correspondent aan die de personen of ondernemingen die zich tot hem wenden oriënteren.
2. De Commissie roept op gezette tijden de correspondenten bijeen ten einde met hen de vraagstukken in verband met de toepassing van deze verordening te bespreken.
3. De correspondent van de Commissie geeft de correspondenten van de Lid-Staten de hem gestelde en de onder hun bevoegdheid vallende vragen door en omgekeerd.

Artikel 26

1. De Lid-Staten verstrekken de Commissie uiterlijk op 1 oktober 1991, naam, adres, telefoon-, telex- en faxnummer van de bevoegde autoriteiten, van de correspondenten en van de installaties, instellingen of ondernemingen die een vergunning in de zin van artikel 3, lid 4, vierde streepje, bezitten, alsmede de stempels van de bevoegde autoriteiten.

De Lid-Staten stellen de Commissie regelmatig van wijzigingen in deze gegevens in kennis.

2. De Commissie deelt deze gegevens onverwijld mede aan de andere Lid-Staten en aan het Secretariaat van het Verdrag van Basel.

Artikel 27

1. De Lid-Staten wijzen, in overleg met de Commissie, voor de overbrenging van afvalstoffen naar en uit de Gemeenschap douanekantoren van binnenkomst en van uitgang aan.
2. Geen overbrenging van afvalstoffen mag andere grensposten naar of uit de Gemeenschap passeren dan de douanekantoren welke krachtens het eerste lid zijn aangewezen.

Artikel 28

In het kader van het Verdrag van Basel werken de Lid-Staten, in nauwe verbinding met de Commissie, samen met de andere belanghebbende Partijen met name door de uitwisseling van gegevens, de bevordering van nieuwe ecologisch rationele technieken en de uitwerking van ter zake dienstige gedragscodes.

Artikel 29

De Commissie en de Lid-Staten voldoen in overleg aan de verplichtingen van artikel 13 van het Verdrag van Basel inzake het verstrekken van gegevens.

Artikel 30

1. Elk jaar en voor het eerst op 1 maart 1993 brengen de Lid-Staten over de toepassing van deze verordening en over de situatie in verband met de overbrenging van afvalstoffen als bedoeld in deze verordening bij de Commissie verslag uit.
2. Deze verslagen bevatten met name gegevens over :
  - de overbrenging van afvalstoffen afkomstig van ernstige ongevallen in de zin van artikel 1 van Richtlijn 82/501/EEG van de Raad van 24 juni 1982 inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten (9);
  - belangrijke onregelmatigheden inzake de overbrenging van de in deze verordening bedoelde afvalstoffen die ernstige gevaren voor de mens of het milieu ten gevolge hebben gehad of nog kunnen hebben;
  - hoeveelheid en type van de afvalstoffen die het ressort van hun bevoegde autoriteiten zijn binnengekomen om daar te worden verwijderd alsmede hoeveelheid en type van in het ressort van hun bevoegde autoriteiten geproduceerde afvalstoffen die vervolgens hetzij definitief, hetzij voor verwijdering in zee naar het ressort van een andere bevoegde autoriteit zijn verzonden.
3. Aan de hand van deze verslagen stelt de Commissie jaarlijks een samenvattend verslag op dat aan het Europese Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité wordt voorgelegd.

Artikel 31

De lijst bedoeld in artikel 2, lid 2, punt d, het begeleidend document en het formulier, als bedoeld in, respectievelijk, artikel 3, lid 3, en artikel 7, alsmede de nodige algemene bepalingen en toelichtingen in verband met dit document en dit formulier en de nodige bepalingen ter uitvoering van artikel 15, lid 3, worden door de Commissie vóór 1 januari 1993 opgesteld overeenkomstig de procedure van artikel 32. Dezelfde procedure geldt voor wijzigingen die moeten worden aangebracht om deze documenten alsmede de

---

(9) PB nr. L 230 van 5.8.1982, blz. 1.

bijlage van deze verordening aan de vooruitgang van wetenschap en techniek aan te passen, naar behoren rekening houdend met de gecombineerde nomenclatuur.

Artikel 32

De Commissie wordt bijgestaan door een comité bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de Voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De Voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien deze maatregelen echter niet in overeenstemming zijn met het advies dat het comité heeft uitgebracht, worden zij onverwijld door de Commissie ter kennis van de Raad gebracht. In dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten, voor ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen de in de derde alinea genoemde termijn met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 33

Richtlijn 84/631/EEG wordt met ingang van 1 januari 1992 ingetrokken. Zij blijft evenwel van toepassing op overbrengingen waarvan de kennisgeving vóór die datum aan de bevoegde autoriteit is gezonden.

Artikel 34

Deze verordening treedt in werking op de veertigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1992 met uitzondering van artikel 2, artikel 9, leden 1 en 2, de artikelen 24 tot en met 29, alsmede de artikelen 31 en 32, die van toepassing zijn vanaf de inwerkingtreding van deze verordening en onverminderd het bepaalde in artikel 33, tweede volzin.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad

CATEGORIEEN AFVALSTOFFEN

- Q1 Produktie- of consumptieresiduen die niet onderstaand nader zijn gespecificeerd
- Q2 Produkten die niet aan de normen voldoen
- Q3 Niet meer voor oorspronkelijk ge- of verbruik geschikte produkten
- Q4 Stoffen die per ongeluk zijn geloosd, weggelekt en dergelijke. Hieronder vallen ook stoffen en materialen die als gevolg van dergelijke incidenten zijn verontreinigd
- Q5 Stoffen die zijn besmet of verontreinigd als gevolg van vooraf geplande activiteiten (bijvoorbeeld residuen van reinigingsmiddelen, verpakkingsmateriaal, containers enz.)
- Q6 Onbruikbaar materiaal (bijvoorbeeld lege batterijen, uitgewerkte katalysatoren enz.)
- Q7 Stoffen die onbruikbaar zijn geworden (bijvoorbeeld verontreinigde zuren, verontreinigde oplosmiddelen, uitgewerkte hardingszouten enz.)
- Q8 Bij industriële procédés ontstane residuen (bijvoorbeeld slakken, distillatieresiduen enz.)
- Q9 Residuen van afvalzuivering (bijvoorbeeld slib afkomstig van gaswassing, stof afkomstig van luchtfilters, gebruikte filters enz.)
- Q10 Residuen van de fabricage/bewerking van produkten (bijvoorbeeld bij het draaien of frezen overgebleven draaiselkrullen enz.)
- Q11 Bij winning en bewerking van grondstoffen overgebleven residuen (bijvoorbeeld residuen van mijnbouw of oliewinning enz.)

- Q12 Verontreinigde stoffen (bijvoorbeeld met PCB's verontreinigde olie enz.)
- Q13 Alle materialen, stoffen of produkten waarvan het gebruik juridisch is verboden
- Q14 Produkten die voor de houder niet of niet meer bruikbaar zijn (bijvoorbeeld artikelen die zijn afgedankt door landbouw, huishoudens, kantoren, winkels, bedrijven enz.)
- Q15 Verontreinigde materialen, stoffen of produkten die afkomstig zijn van bodemsaneringsactiviteiten
- Q16 Alle stoffen, materialen of produkten die de houder wenst te verwijderen of moet verwijderen en die niet onder de hierboven vermelde categorieën vallen.
-

VERWIJDERINGSHANDELINGEN

(N.B. In bijlage II A wordt een kort overzicht gegeven van afvalverwijderingsmethoden zoals die in de praktijk worden toegepast. Deze methoden hoeven niet noodzakelijkerwijs aanvaardbaar te zijn uit een oogpunt van milieubescherming.)

- D1 Storting op of in de bodem (bijvoorbeeld stortplaatsen, enz.)
- D2 Behandeling in terrestrisch milieu (bijvoorbeeld biologische afbraak van vloeibare afvalstoffen of slib in de bodem, enz.)
- D3 Injectering in de diepe ondergrond (bijvoorbeeld injectering van afvalstoffen in putten, zoutkoepels of natuurlijke geologische scheuren enz.)
- D4 Het opslaan in bekkens (bijvoorbeeld het lozen van vloeibare afvalstoffen of slib in putten, vijvers of bassins, enz.)
- D5 Stortplaatsen met speciale voorzieningen (bijvoorbeeld waterdichte en gescheiden holruimten, die bedekt zijn en geïsoleerd van elkaar zijn aangelegd en waarbij de afvalstoffen niet in contact kunnen komen met het natuurlijk milieu, enz.)
- D6 Lozing van vaste afvalstoffen in het aquatisch milieu, dumping uitgezonderd
- D7 Dumping, met inbegrip van opberging in diepzeesedimenten
- D8 Biologische behandelingen die in deze bijlage niet nader zijn gespecificeerd, waarbij verbindingen of mengsels ontstaan die volgens één van de in bijlage II A genoemde procédés kunnen worden verwijderd

- D9 Fysisch-chemische behandelingen die in deze bijlage niet nader zijn gespecificeerd, waarbij verbindingen of mengsels ontstaan die volgens één van de in bijlage II A genoemde procédés kunnen worden verwijderd (bijvoorbeeld indamping, droging, verassing, enz.)
- D10 Verbranding te land
- D11 Verbranding op zee
- D12 Permanente opslag (bijvoorbeeld het plaatsen van containers in een mijn enz.)
- D13 Samenvoeging voorafgaande aan één van de in bijlage II A genoemde verwijderingshandelingen
- D14 Herconditionering voorafgaande aan één van de in bijlage II A genoemde verwijderingshandelingen
- D15 Opslag voorafgaande aan één van de in bijlage II A genoemde verwijderingshandelingen.
-

HANDELINGEN WAARDOOR EXPLOITATIE MOGELIJK WORDT

(N.B. In bijlage II B wordt een kort overzicht gegeven van procédés en methoden die bedoeld zijn om secundaire stoffen te extraheren en/of te gebruiken. Deze procédés en methoden hoeven niet noodzakelijkerwijs aanvaardbaar te zijn uit een oogpunt van milieubescherming.)

- R1 In hoofdzaak : gebruik als brandstof of als ander middel voor de energieproductie
  - R2 Terugwinning of regeneratie van oplosmiddelen
  - R3 Recycling of terugwinning van organische stoffen die niet als oplosmiddel zijn gebruikt
  - R4 Recycling of terugwinning van metalen of metaalverbindingen
  - R5 Recycling of terugwinning van andere anorganische stoffen
  - R6 Regeneratie van zuren of basen
  - R7 Terugwinning van produkten om verontreinigende stoffen vast te houden
  - R8 Terugwinning van produkten afkomstig van katalysatoren
  - R9 Regeneratie of andere vormen van hergebruik van oliën
  - R10 Verspreiding over de grond ten behoeve van de landbouw of het milieu, met inbegrip van compostbemesting en bemesting met andere biologisch omgezette stoffen
  - R11 Gebruik van residuen die via één van de onder R1 tot en met R10 genoemde handelingen zijn verkregen
  - R12 Handel in afvalstoffen om één van de onder R1 tot en met R11 genoemde handelingen te kunnen toepassen
  - R13 Het apart houden van stoffen om één van de in bijlage II B genoemde handelingen te kunnen toepassen.
-

CATEGORIEËN VAN TE BEHEERSEN AFVALSTOFFEN

Afvalstoffen

- Y1 Klinische afvalstoffen die voortkomen uit medische verzorging in ziekenhuizen, medische centra en klinieken
- Y2 Afvalstoffen die voortkomen uit de produktie en bereiding van farmaceutica
- Y3 Afvalfarmaceutica, -geneesmiddelen en -medicijnen
- Y4 Afvalstoffen die voortkomen uit de produktie, de formulering en het gebruik van biociden en fytofarmaceutica
- Y5 Afvalstoffen die voortkomen uit de vervaardiging, de formulering en het gebruik van houtverduurzamingsmiddelen
- Y6 Afvalstoffen die voortkomen uit de produktie, de formulering en het gebruik van organische oplosmiddelen
- Y7 Afvalstoffen die voortkomen uit warmtebehandelings- en afkoelingsoperaties, en die cyaniden bevatten
- Y8 Afvalminerale olieën die niet geschikt zijn voor het gebruik waarvoor zij oorspronkelijk bestemd waren
- Y9 Mengsels van afvalolieën/water, of van afvalkoolwaterstoffen/water, en emulsies
- Y10 Afvalstoffen en -goederen die polychloorbifenylen (PCB's) en/of polychloorterfenylen (PCT's) en/of polybroombifenylen (PBB's) bevatten of daarmee besmet zijn
- Y11 Teerhoudende reststoffen die voortkomen uit raffinage, destillatie en uit enige vorm van pyrolytische behandeling
- Y12 Afvalstoffen die voortkomen uit de produktie, de formulering en het gebruik van inkten, kleurstoffen, pigment, verven, lakken, vernissen
- Y13 Afvalstoffen die voortkomen uit de produktie, de formulering en het gebruik van harsen, latex, plastificeermiddelen, lijm/kleefstoffen

- Y14 Chemische afvalstoffen die voortkomen uit onderzoeks- en ontwikkelings- of onderwijswerkzaamheden en die niet zijn geïdentificeerd en/of die nieuw zijn en waarvan de uitwerking op de mens en/of het milieu niet bekend is
- Y15 Afvalstoffen van ontplofbare aard die niet onder andere wetten vallen
- Y16 Afvalstoffen die voortkomen uit de produktie, de bereiding en het gebruik van fotografische chemicaliën en ontwikkelaars
- Y17 Afvalstoffen die voortkomen uit de oppervlaktebehandeling van metalen en plastics
- Y18 Reststoffen die voortkomen uit de verwijdering van industrieel afval

Afvalstoffen die als bestanddeel hebben:

- Y19 Metaalcarbonylen
- Y20 Beryllium; berylliumverbindingen
- Y21 Verbindingen van zeswaardig chroom
- Y22 Koperverbindingen
- Y23 Zinkverbindingen
- Y24 Arseen; arseenverbindingen
- Y25 Seleen; seleenverbindingen
- Y26 Cadmium; cadmiumverbindingen
- Y27 Antimoon; antimoonverbindingen
- Y28 Telluur; telluurverbindingen
- Y29 Kwik; kwikverbindingen
- Y30 Thallium; thalliumverbindingen
- Y31 Lood, loodverbindingen
- Y32 Anorganische fluorverbindingen, met uitzondering van calciumfluoride
- Y33 Anorganische cyaniden
- Y34 Zure oplossingen of zuren in vaste vorm
- Y35 Basische oplossingen of basen in vaste vorm
- Y36 Asbest (stof en vezels)
- Y37 Organische fosforverbindingen
- Y38 Organische cyaniden
- Y39 Fenolen; fenolverbindingen, daaronder begrepen chloorfenolen

Y40 Ethers

Y41 Gehalogeneerde organische oplosmiddelen

Y42 Organische oplosmiddelen, met uitzondering van gehalogeneerde oplosmiddelen

Y43 Ieder congeneer van polychloordybenzofuranen

Y44 Ieder congeneer van polychloordibenzo-p-dioxine

Y45 Andere dan in deze Bijlage bedoelde organische halogeenvrbindingen (bijv. Y39, Y41, Y42, Y43, Y44).

Billage IV

CATEGORIËN VAN AFVALSTOFFEN DIE BIJZONDERE AANDACHT VEREISEN

Y46 Ingezamelde huishoudelijke afvalstoffen

Y47 Reststoffen die voortkomen uit de verbranding van huishoudelijke afvalstoffen

Billage V

LIJST VAN GEVAARLIJKE EIGENSCHAPPEN

<u>VN-Klasse*</u>	<u>Code</u>	<u>Eigenschappen</u>
1	H1	<p>Ontploffbaar</p> <p>Een ontplofbare stof of afvalstof is een vaste of vloeibare stof of afvalstof (of een mengsel van stoffen of afvalstoffen) die op zichzelf in staat is door een chemische reactie gas te produceren bij een zodanige temperatuur, onder een zodanige druk en met een zodanige snelheid dat schade aan de omgeving wordt veroorzaakt.</p>
3	H3	<p>Brandbare vloeistoffen</p> <p>Brandbare vloeistoffen zijn vloeistoffen, of mengsels van vloeistoffen, of vloeistoffen die vaste stoffen bevatten in opgeloste of zwevende toestand (bijvoorbeeld verven, vernissen, lakken enz., echter met uitzondering van stoffen of afvalstoffen die op andere wijze zijn geclassificeerd op grond van hun gevaarlijke eigenschappen), die een brandbare damp ontwikkelen bij temperaturen niet hoger dan 60,5° C bij een proef volgens de gesloten-cupmethode, of niet hoger dan 65,6° C bij een proef volgens de open-cupmethode. (Aangezien de resultaten van proeven volgens de open- en de gesloten-cupmethode niet strikt te vergelijken zijn, en zelfs individuele</p>

---

* Correspondeert met het gevarenclassificatiesysteem dat is opgenomen in de Aanbevelingen van de Verenigde Naties inzake het Vervoer van Gevaarlijke Stoffen (ST/SG/AC.10/1/Rev.5, Verenigde Naties, New York, 1988).

resultaten van dezelfde proef vaak verschillen, zouden regelingen waarin wordt afgeweken van bovengenoemde temperaturen teneinde rekening te houden met deze verschillen, passen in de geest van deze begripsomschrijving).

- 4.1 H4.1 Brandbare vaste stoffen
Vaste stoffen, of vaste afvalstoffen, niet zijnde die stoffen die als ontplofbaar zijn geklasseerd, die onder omstandigheden die zich tijdens het vervoer voordoen, gemakkelijk vlam kunnen vatten, of door wrijving brand kunnen veroorzaken of bevorderen.
- 4.2 H4.2 Voor zelfontbranding vatbare stoffen of afvalstoffen
Stoffen of afvalstoffen die vatbaar zijn voor spontane verhogting onder gewone omstandigheden die zich tijdens het vervoer voordoen, of voor verhogting bij aanraking met lucht, en die vervolgens vatbaar zijn voor ontbranding.
- 4.3 H4.3 Stoffen of afvalstoffen die bij aanraking met water brandbare gassen ontwikkelen
Stoffen of afvalstoffen die, door interactie met water, spontaan brandbaar kunnen worden of brandbare gassen kunnen ontwikkelen in gevaarlijke hoeveelheden.
- 5.1 H5.1 Oxyderend werkend
Stoffen of afvalstoffen die van nature niet noodzakelijk brandbaar zijn, maar die, in het algemeen door afgifte van zuurstof, de ontbranding van andere materialen kunnen veroorzaken of bevorderen.

- 5.2 H5.2 Organische peroxyden
Organische stoffen of afvalstoffen die de tweewaardige -O-O-structuur bevatten, zijn thermisch onstabiele stoffen die exotherme, zichzelf versnellende ontleding kunnen ondergaan.
- 6.1 H6.1 Giftig (Acuut)
Stoffen of afvalstoffen die de dood of ernstig letsel kunnen veroorzaken of de gezondheid van de mens kunnen schaden, indien ze worden ingeslikt of ingeademd, of door aanraking met de huid.
- 6.2 H6.2 Gevaar voor besmetting opleverende stoffen
Stoffen of afvalstoffen die levensvatbare micro-organismen of hun toxinen bevatten, waarvan bekend is of wordt vermoed dat zij ziekte veroorzaken in dieren of mensen.
- 8 H8 Bijtende stoffen
Stoffen of afvalstoffen die, door chemische werking, ernstige schade zullen veroorzaken wanneer zij in aanraking komen met levend weefsel, of die, in geval van lekkage, andere goederen of het vervoermiddel ernstig zullen beschadigen, of zelfs vernietigen; ze kunnen ook andere gevaren veroorzaken.
- 9 H10 Het vrijkomen van toxische gassen bij aanraking met lucht of water
Stoffen of afvalstoffen die, door interactie met lucht of water, toxische gassen kunnen ontwikkelen in gevaarlijke hoeveelheden.
- 9 H11 Toxisch (Vertraagd of chronisch)
Stoffen of afvalstoffen die, indien zij worden ingeademd of ingeslikt of indien zij door de huid dringen, vertraagde of chronische gevolgen kunnen hebben, daaronder begrepen carcinogeniteit.

- 9   H12   Ecotoxisch
                 Stoffen of afvalstoffen die, indien zij vrijkomen, onmiddellijke of vertraagde schadelijke gevolgen hebben of kunnen hebben voor het milieu door middel van bloaccumulatie, en/of een toxische uitwerking op biotische systemen.
- 9   H13   In staat, op enigerlei wijze, na verwijdering een ander materiaal af te geven, bijv. percolaat, dat één of meer van de hierboven opgesomde eigenschappen bezit.

Proeven

De mogelijke gevaren die bepaalde soorten afvalstoffen met zich meebrengen zijn nog niet volledig gedocumenteerd; er bestaan geen proeven om deze gevaren kwantitatief te omschrijven. Er is meer onderzoek nodig voor het ontwikkelen van middelen om mogelijke gevaren die deze afvalstoffen met zich meebrengen voor de mens en/of het milieu te karakteriseren. Er zijn gestandaardiseerde proeven ontwikkeld ten aanzien van onvermengde stoffen en materialen. Vele landen hebben nationale proeven ontwikkeld die kunnen worden toegepast op in Bijlage I opgesomde materialen, teneinde vast te stellen of deze materialen één of meer van de in deze Bijlage opgesomde eigenschappen vertonen.

Bijlage VI

LIJST VAN DE IN ARTIKEL 20, LID 2, BEDOELDE
INTERNATIONALE VERVOERSOVEREENKOMSTEN (1)

1. **ADR:**
Europese Overeenkomst betreffende het internationaal vervoer van gevaarlijke goederen over de weg (1957)

2. **COTIF:**
Verdrag betreffende het internationale spoorwegvervoer (1985)
waarin als bijlage I:

RID:
Reglement betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke goederen per spoor (1985)

3. **SOLAS:**
Internationaal Verdrag voor de beveiliging van menselijke levens op zee (1974)

4. **IMDG-Code⁽²⁾**
Internationale Code voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over zee

5. **Verdrag van Chicago:**
Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart (1944), waarvan bijlage 18 betrekking heeft op het vervoer van gevaarlijke goederen door de lucht (TI: Technical Instructions for the safe transport of dangerous goods by air)

---

(1) Deze lijst omvat de overeenkomsten die op het tijdstip waarop deze verordening wordt aangenomen van kracht zijn.

(2) Sinds 1 januari 1985 vormt de IMDG-Code een onderdeel van SOLAS.

6. **MARPOL:**

Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen (1973/1978)

7. **ADNR:**

Reglement voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Rijn (1970)

ISSN 0254-1513

COM(90) 415 def.

DOCUMENTEN

NL

15 07

Catalogusnummer : CB-CO-90-479-NL-C

ISBN 92-77-64323-4

VERKOOPPRIJS	tot 30 blz.: 3,50 ECU	per 10 blz. meer: 1,25 ECU
--------------	-----------------------	----------------------------

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg